

Bruksela, 14 maja 2018 r.
(OR. en)

8793/18

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2018/0019 (NLE)

SCH-EVAL 103
VISA 110
COMIX 245

WYNIK PRAC

Od:	Sekretariat Generalny Rady
Data:	14 maja 2018 r.
Do:	Delegacje
Nr poprz. dok.:	8287/18
Dotyczy:	Decyzja wykonawcza Rady ustanawiająca zalecenie w sprawie wyeliminowania niedociągnięć stwierdzonych w toku przeprowadzonej w 2017 r. oceny dotyczącej stosowania przez Portugalię dorobku Schengen w dziedzinie wspólnej polityki wizowej

Delegacje otrzymują w załączeniu decyzję wykonawczą Rady ustanawiającą zalecenie w sprawie wyeliminowania niedociągnięć stwierdzonych w toku przeprowadzonej w 2017 r. oceny dotyczącej stosowania przez Portugalię dorobku Schengen w dziedzinie wspólnej polityki wizowej. Decyzja ta została przyjęta przez Radę na posiedzeniu w dniu 14 maja 2018 r.

Zgodnie z art. 15 ust. 3 rozporządzenia Rady (UE) nr 1053/2013 z dnia 7 października 2013 r. przedmiotowe zalecenie zostanie przekazane Parlamentowi Europejskiemu i parlamentom narodowym.

Projekt decyzji wykonawczej Rady ustanawiającej

ZALECENIE

w sprawie wyeliminowania niedociągnięć stwierdzonych w toku przeprowadzonej w 2017 r. oceny dotyczącej stosowania przez Portugalię dorobku Schengen w dziedzinie wspólnej polityki wizowej

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) nr 1053/2013 z dnia 7 października 2013 r. w sprawie ustanowienia mechanizmu oceny i monitorowania w celu weryfikacji stosowania dorobku Schengen oraz uchylenia decyzji komitetu wykonawczego z dnia 16 września 1998 r. dotyczącej utworzenia Stałego Komitetu ds. Oceny i Wprowadzania w Życie Dorobku Schengen¹, w szczególności jego art. 15,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Niniejsza decyzja ustanawiająca zalecenie ma na celu przedstawienie działań naprawczych, których wdrożenie zaleca się Portugalii w celu wyeliminowania niedociągnięć stwierdzonych w toku przeprowadzonej w 2017 r. oceny stosowania dorobku Schengen w dziedzinie wspólnej polityki wizowej. W wyniku przeprowadzonej oceny decyzją wykonawczą Komisji C(2018) 107 przyjęto sprawozdanie zawierające ustalenia i opinie, wymieniające optymalne rozwiązania oraz wskazujące niedociągnięcia stwierdzone w toku tej oceny.

¹ Dz.U. L 295 z 6.11.2013, s. 27.

- (2) W świetle znaczenia, jakie ma prawidłowe wprowadzanie w życie przepisów związanych z procesem decyzyjnym, wizowym systemem informacyjnym (VIS), postępowaniem z niewypełnionymi naklejkami wizowymi, monitorowaniem usługodawców zewnętrznych (ESP) i ochroną danych, priorytetowo należy potraktować wdrożenie zaleceń nr 5–13, 18, 19, 24, 27, 28, 30, 31, 32 i 39–46.
- (3) Niniejszą decyzję ustanawiającą zalecenie należy przekazać Parlamentowi Europejskiemu i parlamentom państw członkowskich. Zgodnie z art. 16 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1053/2013 w terminie trzech miesięcy od przyjęcia zalecenia oceniane państwa członkowskie opracują plan działania w celu wyeliminowania niedociągnięć wymienionych w sprawozdaniu z oceny i przekażą go Komisji i Radzie,

NINIEJSZYM ZALECA:

by Portugalia:

1. rozważyła zapewnienie konsułatom – na szczeblu centralnym – odpowiedniej infrastruktury internetowej na potrzeby prowadzenia ich stron internetowych oraz wzoru ze stosownymi informacjami na temat wiz;
2. zaktualizowała stronę internetową władz centralnych, zapewniając, by przedstawione na niej informacje były kompletne, prawidłowe i aktualne;
3. wydawała krajowe wize długoterminowe wnioskodawcom, którzy zamierzają przedłużyć ważność dokumentu pobytowego w Portugalii;
4. zmodyfikowała formularz dotyczący sponsorowania („Termo de responsabilidade”) w celu uwzględnienia w nim informacji o przechowywaniu danych osobowych sponsora w wizowym systemie informacyjnym;

System informatyczny

5. rozważyła możliwość opracowania nowego krajowego wizowego systemu informatycznego lub przeprowadziła kompleksową przebudowę obecnego systemu w celu dostosowania go do procedury przewidzianej w kodeksie wizowym i rozporządzeniu w sprawie VIS i by uczyniła go bardziej przyjaznym dla użytkownika;
6. uwzględniła w systemie informatycznym funkcję (przewidując na nią wystarczająco dużo miejsca) pozwalającą konsułatom na dokumentowanie rozpatrywania wniosków oraz motywów podjęcia danej decyzji (np. rozszerzone pole komentarza) oraz zapewniającą lepsze możliwości wyszukiwania i narzędzia statystyczne;
7. zapewniła, aby konsulaty wpisywały do tego systemu informatycznego i do systemu VIS wszystkie wymagane dane (zgodnie z art. 9 rozporządzenia w sprawie VIS), w szczególności państwo i adres miejsca zamieszkania, dane osób sprawujących władzę rodzicielską w przypadku nieletnich czy nazwę organizacji goszczącej;
8. zmodyfikowała krajowy system informatyczny w celu zapewnienia, by dane zawarte we wnioskach były przesyłane do systemu VIS niezwłocznie po utworzeniu wniosku w systemie krajowym;
9. zmodyfikowała krajowy system informatyczny w celu umożliwienia korygowania danych przekazanych wcześniej do VIS bez konieczności tworzenia nowego pliku wniosku wizowego i usuwania starego;
10. zapewniła, by w trakcie całego postępowania wszystkie istniejące w ramach VIS dane dotyczące osoby ubiegającej się o wizę były widoczne dla urzędników do spraw wizowych rozpatrujących wnioski;
11. zapewniła, by ręcznie wypełniane naklejki wizowe były zarejestrowane jako takie w systemie VIS;
12. zapewniła, by decyzje w sprawie unieważnienia lub cofnięcia wizy były poprawnie wprowadzane do systemu VIS i by wcześniejsze decyzje o wydaniu wizy nie były przy tym usuwane;
13. zmodernizowała system informatyczny w celu pełnego wykorzystania funkcji VISMail, na przykład do przesyłania wiadomości dotyczących współpracy konsularnej i wniosków o dokumenty, w szczególności przy wymianie informacji na temat poszczególnych wnioskodawców z konsulatami innych państw członkowskich (art. 16 ust. 3 rozporządzenia w sprawie VIS), przy zmianie danych (art. 24 ust. 2 rozporządzenia w sprawie VIS) i przy wcześniejszym usunięciu danych (art. 25 ust. 2 rozporządzenia w sprawie VIS) oraz przeszkoliła pracowników do korzystania z niego;

14. dopilnowała, aby krajowy system informatyczny był odpowiednio skonfigurowany, tak aby za jego pośrednictwem można było przekazać, przy użyciu właściwych kodów („N/A” i „N/D”), powody zwolnienia z obowiązku pobierania odcisków palców na potrzeby systemu VIS;

Konsulat w Luandzie

15. zaktualizowała stronę internetową konsulatu w celu zagwarantowania, że przedstawione na niej informacje są kompletne, prawdziwe i aktualne oraz że można je łatwo znaleźć w odpowiedniej sekcji;
16. poinstruowała usługodawcę zewnętrznego, aby poprawił swoją stronę internetową i uczynił ją bardziej przyjazną dla użytkowników, udoskonalił strukturę informacji, a tam, gdzie to konieczne, skorygował lub poprawił informacje;
17. dopilnowała, by usługodawca zewnętrzny był świadom wszystkich umów o ułatwieniach wizowych i systematycznie stosował obniżone opłaty wizowe w odniesieniu do obywateli krajów objętych tego rodzaju umowami;
18. dopilnowała, by personel usługodawcy zewnętrznego i konsulatu był świadom wymogu niepobierania odcisków palców od osób ubiegających się o wizę, jeżeli odciski palców tych osób pobrano w ciągu 59 miesięcy poprzedzających złożenie wniosku (i jeśli zaznaczą to w polu 27 formularza); poinformowała osoby ubiegające się o wizę, że odciski palców muszą być pobierane tylko raz na 59 miesięcy;
19. nakazała usługodawcy zewnętrznemu niezwłoczne usunięcie wszystkich danych pochodzących z wniosków (z wyjątkiem danych niezbędnych do skontaktowania się z wnioskodawcą) po otrzymaniu potwierdzenia, że dane zostały prawidłowo pobrane przez konsulat;
20. zapewniła osobom ubiegającym się o wizę możliwość umówienia się na spotkanie bezpośrednio w konsulacie, jeśli tego chcą;
21. dostosowała używane przez konsulat listy kontrolne dokumentów potwierdzających do zharmonizowanego wykazu dokumentów potwierdzających (lub rozważyła dokonanie przeglądu zharmonizowanego wykazu w ramach lokalnej współpracy schengenkiej);
22. zapewniła, by podpis wnioskodawcy był wymagany jedynie w stosownych miejscach formularza (w polu 37 i pod oświadczeniem na końcu formularza) i by wnioskodawca nie musiał powielać informacji już zawartych w formularzu wniosku;

23. zapewniła, by usługodawca zewnętrzny i konsulnat akceptowały wszystkich wnioskodawców spełniających kryteria dopuszczalności (nawet jeżeli brakuje dokumentów potwierdzających lub podróznego ubezpieczenia medycznego), i jednocześnie informowały wnioskodawców o ewentualnych konsekwencjach niekompletnej dokumentacji, w tym o możliwości odmowy;
24. zapewniła, by wnioski osób podróżujących wspólnie były i (pozostawały) łączone w grupy w systemie krajowym, tak aby informacje te były prawidłowo przekazywane do VIS;
25. zapewniła, by pokrycie podróznym ubezpieczeniem medycznym było regularnie weryfikowane przez konsulnat, a nie tylko przez usługodawcę zewnętrznego;
26. bardziej systematycznie weryfikowała rzeczywisty cel podróży, przeprowadzając wywiady oraz analizę dokumentów (w szczególności w przypadkach, gdy może chodzić o korzystanie z usług leczniczych) i odpowiednio potwierdzała lub korygowała cel podróży w systemie informatycznym;
27. dopilnowała, by urzędnicy do spraw wizowych bardziej konsekwentnie korzystali z zapisów w systemie informatycznym przy rozpatrywaniu wniosków; dopilnowała, by urzędnicy do spraw wizowych korzystali z systemu informatycznego (po jego modernizacji – zob. zalecenie 6) do dokumentowania przeprowadzonych weryfikacji (np. rozmowy bezpośrednie i telefoniczne, wiadomości elektroniczne wysłane do innych państw członkowskich) oraz przyczyn podjęcia danej decyzji;
28. zapewniła, by urzędnik do spraw wizowych podejmujący decyzję w sprawie wniosku wprowadzał decyzję do systemu informatycznego lub dopilnowywał, by decyzja taka została prawidłowo wprowadzona i by odpowiednio wydano wizę lub odmówiono jej wydania; dopilnowała, by pracownicy lokalni, którzy nie są upoważnieni do podejmowania decyzji w sprawie wniosków, nie mieli pełnego dostępu do systemu informatycznego (w tym do możliwości wydania wizy);
29. zniosła praktykę niewydawania długoterminowych wiz wielokrotnego wjazdu po pobycie wnioskodawcy w poprzedzającym 90-dniowym okresie;
30. zwiększyła liczbę urzędników oddelegowanych z kraju do rozpatrywania wniosków wizowych w konsulacie, najlepiej tak, aby jeden urzędnik do spraw wizowych nie musiał rozpatrywać średnio więcej niż 70–80 wniosków dziennie;

31. zasięgnęła opinii portugalskiego organu ochrony danych w sprawie zgodności miejscowego wykazu ostrzegawczego z dyrektywą 95/46/WE w sprawie ochrony danych, wprowadzoną do krajowego porządku prawnego portugalską ustawą o ochronie danych, oraz zastosowała się do zaleceń tego organu;
32. zapewniła, by odbiór niewypełnionych naklejek wizowych przez pracowników miejscowych odpowiedzialnych za drukowanie był potwierdzony protokołem zawierającym między innymi podpisy obu stron;
33. zapewniła stosowanie właściwych procedur unieważnienia i cofnięcia wizy (w tym korzystanie ze standardowego formularza) oraz wprowadzenie wyraźnego rozróżnienia między cofnięciem wizy a unieważnieniem naklejki wizowej.
34. oceniła adekwatność obecnych środków bezpieczeństwa w konsulacie oraz poprawiła kontrolę dostępu (w tym przez ambasadę) i nadzór wideo; zapewniła naprawę systemu biletowego w konsulacie i zwiększyła ochronę prywatności osób ubiegających się o wizę przy stanowiskach obsługi; rozważyła podjęcie kroków mających na celu poprawę dostępności do obiektów wydziału wizowego dla osób o ograniczonej możliwości poruszania się;
35. zagwarantowała ochronę prywatności osób ubiegających się o wizę w ramach całego procesu w obiekcie usługodawcy zewnętrznego;

Konsulat w Maputo

36. zaktualizowała stronę internetową konsulatu (i tablicę informacyjną) w celu zagwarantowania, że przedstawione na niej informacje są kompletne, prawdziwe i aktualne oraz że można je łatwo znaleźć w odpowiedniej sekcji;
37. ściśle monitorowała czas oczekiwania na umówienie spotkania i dostosowała liczbę dostępnych przydziałów czasu lub przyjmowanych wniosków do zapotrzebowania, jeśli czas oczekiwania znacznie przekracza ogólną zasadę 15 dni;
38. dostosowała używane przez konsulat listy kontrolne dokumentów potwierdzających do zharmonizowanego wykazu dokumentów potwierdzających (lub rozważyła dokonanie przeglądu zharmonizowanego wykazu w ramach lokalnej współpracy schengenńskiej);

39. dopilnowała by personel był świadom wymogu niepobierania odcisków palców od osób ubiegających się o wizę, jeżeli odciski palców tych osób pobrano w ciągu 59 miesięcy poprzedzających złożenie wniosku (i jeśli zaznaczą to w polu 27 formularza); poinformowała osoby ubiegające się o wizę, że odciski palców muszą być pobierane tylko raz na 59 miesięcy;
40. zniosła praktykę dostosowywania w systemie informatycznym planowanej daty wjazdu do obszaru Schengen i wyjazdu z niego do dat rozpoczęcia i zakończenia ważności wydawanej wizy; zamiast tego dopilnowała, by w polach tych, a tym samym w systemie VIS, były wpisywane rzeczywiste daty planowanej podróży;
41. ustanowiła w ramach procedury wizowej kontrole w celu sprawdzenia kompletności i poprawności danych pochodzących z wniosku wprowadzonych do systemu informatycznego (a tym samym do VIS);
42. zapewniła właściwe wykorzystanie systemu informatycznego (RPV) i jego funkcji (zwłaszcza wyszukiwarki VIS) przez urzędników do spraw wizowych podczas rozpatrywania wniosków; dopilnowała, by cały personel był odpowiednio przeszkolony do korzystania z wszystkich funkcji systemu informatycznego, a tym samym systemu VIS;
43. utrzymała wysoki poziom kontroli wniosków w celu wykrywania ewentualnych przypadków nielegalnej migracji lub oszustw oraz weryfikacji głównego celu podróży, na przykład w drodze dodatkowych kontroli (np. przez kontakt z pracodawcą) i losowych wywiadów, niezależnie od nielicznych wywiadów już przeprowadzonych w przypadku wątpliwości;
44. zapewniła, by analiza stempli wjazdu i wyjazdu stanowiła standardowy element rozpatrywania wniosku;
45. w przypadku uprzedniej odmowy przez inne państwa członkowskie zawsze kontaktowała się z konsulem, który odmówił wydania wizy, w celu poznania powodu odmowy i pozostawiła ślad otrzymanej odpowiedzi w aktach;
46. rozważyła możliwość prowadzenia wywiadów w skuteczniejszy sposób, przy użyciu bardziej szczegółowych pytań i dokumentując ogólną ocenę wynikającą z rozmowy;

47. dopilnowała, by urzędnicy do spraw wizowych korzystali z systemu informatycznego (po jego modernizacji – zob. zalecenie 6) do dokumentowania przeprowadzonych weryfikacji (np. rozmowy bezpośrednie i telefoniczne, wiadomości elektroniczne wysłane do innych państw członkowskich) oraz przyczyn podjęcia danej decyzji;
48. dopilnowała, by wszyscy urzędnicy do spraw wizowych posiadający uprawnienia do podejmowania decyzji mogli wydawać długoterminowe wize wielokrotnego wjazdu osobom ubiegającym się o wizę w dobrej wierze, które spełniają stosowne warunki; ustanowiła jasne kryteria określające, które osoby ubiegające się o wizę w dobrej wierze mogą otrzymać tego typu wizę; rozważyła możliwość wydawania, w razie potrzeby, wiz o ważności dłuższej niż dwa lata;
49. zapewniła prawidłowe unieważnienie błędnych i nieprawidłowo wydrukowanych naklejek wizowych i przechowywała kopie nieprawidłowo wydrukowanych i błędnych naklejek wizowych umieszczonych w paszportach;
50. zniosła praktykę przytwierdzania dokumentu podróży do wniosku zszywkami w celu uniknięcia ewentualnego uszkodzenia dokumentu podróży;
51. zapewniła, by wszyscy wnioskodawcy składali podpis zarówno pod polem 37, jak i pod oświadczeniem na końcu formularza wniosku;
52. zapewniła stosowanie właściwych procedur cofnięcia wize, w tym standardowego formularza, a także, by procedura unieważnienia mogła być przeprowadzana bez opóźnień;
53. wzmocniła środki bezpieczeństwa na terenie konsulatu dzięki poprawie bezpieczeństwa pracowników obsługi, jak również zapewniła zabezpieczone pomieszczenie do przesłuchań; rozpoczęła rozmowy z właściwymi organami Mozambiku w celu zadbania o to, by na chodniku przed konsulem nie były zaparkowane żadne pojazdy.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*